

Schriftelijke pleitaantekeningen en akte houdende in het geding brengen van producties.

mr. L.G.M. Delahaije

HOF s'-Gravenhage: Stichting WMO/NOvAA 20 januari 2009

zaaknummer: 2007/0959

Inleiding

- 1) Het uitvoerige betoog in de Memorie van Antwoord(MvA) bewijst onder de punten 2.1 tot en 2.29, met een vloed aan woorden, precies waarom het petitum toegewezen kan worden.
- 2) Daarbij gaat het in wezen over de volgende vraag. De Wet op de Accountants-Administratieconsulenten (WAA) schrijft als taakopdracht voor de NOvAA onder meer voor: *“de behartiging van hun gemeenschappelijk belang”*. Er is een breed gedragen gevoel dat het bestuur bepaalde belangen beter behartigt dan andere belangen. De wet schrijft een democratisch proces voor om de mogelijkheid van belangenbevoordeling te voorkomen. De ledenvergadering is daartoe als hoogste orgaan aangesteld waarbij stemmingen het democratisch proces garanderen. Meer dan 40 leden hebben het recht een ledenvergadering bijeen te roepen waarbij een recht van initiatief is voorzien (art. 10 WAA). Dit democratisch proces werkt alleen indien alle leden op objectieve wijze worden voorgelicht over tegenstrijdige opinies en het bestuur aan dat communicatieproces volhartig meewerkt. Dat laatste is nu precies wat niet is gebeurd en wat de MvA van NOvAA onder de punten 2.1 tot en 2.29 (Achtergronden en Samenvatting) zo fraai aantoonde. Juridisch culmineert dit in de weigering van het bestuur het recht van initiatief voorzien in art. 10 WAA te erkennen.
- 3) De opmerking onder 2.12 dat de NOvAA heeft (citaat): *“aangegeven bereid te zijn voorstellen te doen om de mogelijkheden van leden om voorstellen te doen te vergroten maar daarbij vasthoudt aan het consultatieproces dat de NOvAA steeds in het kader van besluitvorming aanhoudt”*, is illustratief hoe dat communicatieproces c.q. consultatieproces in werkelijkheid verloopt.
- 4) Uit productie 9 bij dagvaarding in eerste instantie blijkt onder A, dat er door meer dan 40 leden twee maal schriftelijk is verzocht een ledenvergadering bijeen te roepen met dezelfde agendapunten als in december 2006. Om twijfels over de uitslag van die stemming in december 2006 weg te nemen, leek een dergelijke herstemming wenselijk. Uit productie 9 blijkt dat het bestuur dit verzoek weigert in strijd met art. 10 WAA. Hierdoor kon geen enkele consultatie met de leden plaatsvinden over de gang van zaken op de ledenvergadering december 2006.
- 5) Uit dezelfde productie 9 bij dagvaarding in eerste instantie blijkt onder B dat het bestuur 3 amendementen ter behandeling op de ledenvergadering van 11 juni 2007 ook niet als agendapunt aan de orde wilde stellen. Die amendementen waren tijdig en rechtsgeldig schriftelijk ingediend conform de voorschriften van de Regelen ter Uitvoering van de Verordening op de Ledenvergadering. Uit diezelfde productie 9 bij dagvaarding in eerste instantie, blijkt dat ook nu het bestuur niet bereid was deze amendementen als motie te behandelen. Weliswaar is het recht van motie bij de NOvAA niet formeel geregeld maar het is een dermate natuurlijk recht van de ledenvergadering als hoogste orgaan dat de beslissing daarover heel goed ter vergadering genomen kon worden. Op die wijze maakte het bestuur dankbaar gebruik van art. 1 lid 3 in de Verordening op de

Ledenvergadering: *“In een bijeenkomst van de ledenvergadering kunnen geen besluiten worden genomen ten aanzien van onderwerpen, welke niet op de agenda zijn vermeld.”* Door deze interpretatie weet het NOvAA-Bestuur effectief te verhinderen dat over onderwerpen waar het bestuur niet achter staat, consultaties met de leden plaatsvinden. De verontwaardiging daarover op afdelingsvergaderingen werd gesmoord door de weigering van besturen van afdelingen deze onderwerpen op de agenda van de afdelingsvergaderingen te zetten.

- 6) Een korte illustratie hoe NOvAA het consultatieproces beziet wordt gegeven onder punt 2.12 MvG met de stelling *“Overigens blijft het voor ieder lid mogelijk om amendementen in te dienen op onderwerpen die de NOvAA na consultatie van de leden op de agenda van de ledenvergadering heeft gezet.”* Uit voorgaande beide punten blijkt immers dat het bestuur van de NOvAA weigert haar onwelgevallige punten op de agenda van de ledenvergadering te zetten en ook geen zorgvuldig en objectief consultatieproces daarover garandeert laat staan bevordert. Zelfs het door de WAA onder art. 26 wettelijk gegarandeerde recht bedenkingen in te brengen tegen ontwerpen van verordeningen, wordt zodanig gestuurd -het woord manipulatie willen we niet gebruiken-, dat van een zorgvuldig en objectief consultatieproces met alle leden geen sprake kon zijn. Nader bewijs voor grote vooringenomenheid bij dat communicatieproces treft u aan in productie 7 bij dagvaarding in eerste instantie. De stelling onder punt 2.13.1 MvA dat *“Zelfs indien slechts één lid verzoekt om een dergelijk onderwerp te agenderen, zal het bestuur dit verzoek honoreren”* is lijnrecht in tegenspraak met het slot van punt 2.13.2 MvA waarin het NOvAA-Bestuur stelt: *“Het bestuur is niet van plan om met voorstellen naar de ledenvergadering te gaan waar het zelf niet achter staat.”* Deze laatste stelling bevestigt ten overvloede de feiten aangetoond in onder meer productie 9 bij dagvaarding in eerste instantie naast latere weigeringen agendapunten in behandeling te nemen.
- 7) Een uitvoeriger illustratie geven productie 3 en 4 bij de MvA. Zoals punt 5 uit de MvG al heeft toegelicht, hebben Nivra en het Hof Amsterdam al ingestemd met de qua bewoordingen identieke eisen 2 en 3 bij NOvAA in de MvG. Producties 3 en 4 bij de MvA geven duidelijk aan dat NOvAA dit, ook na uitdrukkelijke vraagstelling, niet heeft willen doen. Daarom ligt de formele toewijzing van deze eisen 2 en 3 wel voor de hand gezien de identieke regelgeving en het voorbeeld van Nivra. Opmerkelijk is in dit verband dat het bij de eisen 2 en 3 in de MvG gaat over de essentie van een zorgvuldig en objectief consultatieproces.
- 8) Treffend is ook het “zorgvuldige en objectieve” consultatieproces als voorbereiding op de laatste ledenvergadering van 23 juni 2008. Wederom poogden meer dan 40 leden via ondertekende en tijdig ingediende schriftelijke verzoeken 5 punten op die agenda te krijgen. Zie productie 1. Om zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van het NOvAA-bestuur werd onderscheid gemaakt tussen een drietal verzoeken ex. art. 10 WAA en twee amendementen op ontwerpverordeningen. Het betrof discussiepunten al bekend vanuit de decembervergadering 2006. Om ook verder zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van het NovAA-bestuur, is het punt herstemming VGC niet meer opgenomen maar werden slechts principiële discussiepunten naast concrete amendementen aan de orde gesteld.
- 9) Het resultaat laat zich raden. Met alle denkbare excuses werd alleen een amendement op de VGC geagendeerd (maar niet in de schriftelijk toegestuurde stukken) en in stemming gebracht. Zie productie 2. De andere drie verzoeken en het overgebleven amendement werden alleen als ingekomen stuk op de ledenvergadering besproken. Geen enkel

agendapunt is op de normaal schriftelijk toegezonden agenda geplaatst. Alleen zijn op 6 juni op opvallende wijze via de gebruikelijke wekelijkse mailing nieuwsbrief van NOvAA, Noviteiten nr. 282 4 links rondgestuurd waarvan een link met het hoofd: "Ingekomen voorstellen ter behandeling in de ledenvergadering". Via die link kon desgewenst kennis worden genomen van productie 3. In die productie 3 stond na een uiterst summiere toelichting dat "De voorstellen zijn, samengevat en voorzien van een reactie van het bestuur van de NOvAA, op de website van de NOvAA geplaatst. De volledige tekst van de voorstellen is eveneens op de website van de NOvAA geplaatst.". Het was de enige wijze waarop leden die deze wekelijkse nieuwsbrief goed lezen kennis konden maken hoe het NOvAA-bestuur omgaat met haar wettelijke verplichting ex art. 10 WAA. Verzoeken deze punten op de voorbereidende afdelingsvergaderingen als agendapunt behandeld te krijgen werden ook door alle afdelingsbesturen geweigerd. Kortom een communicatieproces zodanig dat er nimmer een gedegen consultatie kon plaatsvinden. Productie 2 bewijst het flagrant niet nakomen door het NOvAA-bestuur van haar toezegging uit punt 2.13.1 MvA: "*Zelfs indien slechts één lid verzoekt om een dergelijk onderwerp te agenderen, zal het bestuur dit verzoek honoreren*". Het resultaat van dit alles qua stemmingen liet zich dan ook raden.

10) In het licht van bovenstaande feiten is navrant te constateren dat onder 2.20 MvA het NOvAA-bestuur laat opmerken dat haar voorstellen grote gelijkenis vertonen met het systeem van besluitvorming dat Nivra aanhoudt. Zie productie 5 MvA. De MvA besteedt veel aandacht aan het feit dat het Nivra-bestuur stelt dat enkel het bestuur ontwerpverordeningen aan de ledenvergadering kan voorstellen. Dit is alleen formeel. De MvA vergeet te vermelden dat materieel gezien Nivra wel degelijk toestaat dat via moties complete verordeningen kunnen worden voorgesteld of vernietigd via de agenda. Zie productie 4 met de agenda van de Nivra-ledenvergadering december 2007. De 6 cursief en onderstreepte agendapunten markeren door de oppositie ingebrachte moties. Diverse van die moties bevatten besluiten c.q. voorstellen tot besluiten die bestaande verordeningen introkken c.q. nieuwe verordeningen voorstelden. De betreffende verordening van Nivra erkent zodoende in ieder geval materieel de eisen 2 en 3 in de MvG inzake NOvAA. Deze feiten blijken duidelijk uit de bijgesloten productie 4. Het Nivra-Bestuur heeft ook toegezegd dergelijke moties uit te voeren behoudens strijd met de wet etc. Het tart de eer van de stand dat desondanks het NOvAA-bestuur haar advocaat toch met droge ogen kan laten vertellen dat haar systeem om meerdere tijdig ingediende verzoeken ex. art. 10 WAA niet op de agenda van de ledenvergadering te plaatsen, laat staan daarover afdoende met de leden te communiceren, grote gelijkenis vertoont met het Nivra-systeem van besluitvorming. De feiten geven immers aan dat het NOvAA-bestuur via vergadertechnische technieken consequent al jarenlang voorkomt dat haar onwelgevallige voorstellen via een zorgvuldig consultatieproces met alle leden worden besproken zodat daarover kan worden gestemd.

11) Nog navranter is de conclusie onder 2.22 MvA dat NOvAA met substantiële voorstellen is tegemoet gekomen aan de WMO en onder 2.27 MvA zelfs stelt alles in het werk te hebben gesteld om met voorstellen te komen die aan de wensen van de WMO tegemoet komen. Het minimum dat NOvAA had kunnen en moeten doen ingevolge haar wettelijke verplichting ex art. 10 WAA, was materieel te leven naar de regels die Nivra ter uitvoering van die verplichting heeft opgesteld en kennelijk gezien productie 4, ook is nagekomen. Dat Nivra andere methodes gebruikte om de stemming te beïnvloeden, hoeft hier niet uiteengezet te worden.

12) De opmerking onder 2.28 MvA dat aan alle accountants eisen dienen te worden gesteld, behoeft verder geen commentaar. Deze stelling kan niemand betwijfelen. De MvA gebruikt deze stelling alleen om te suggereren dat de WMO een andere mening zou zijn toegedaan. De eigenlijke discussie gaat alleen over de vraag welke eisen aan welke soort beroepsuitoefening gesteld moeten en kunnen worden, de vraag waarom grote kantoren zich kunnen vrijstellen van alle accountancyregelgeving en de vraag waarom communicatieprocessen in strijd met de WAA worden misbruikt om monopolieposities te versterken.

13) Onder punt 2.29 herhaalt NOvAA de stelling dat de WMO niet heeft aangetoond dat de regeling onmiskenbaar onverbindend is. Dat is het geval indien een regeling in strijd is met 1. de wet, 2. hogere regelgeving of 3. algemene rechtsbeginselen. Bovendien hebben jurisprudentie (Landbouwvliegers-arrest etc) en literatuur dit criterium behoorlijk genuanceerd¹ en aanzienlijk uitgebreid met name bij de door art. 94 Grondwet voorgeschreven toetsing aan wetgeving van hogere orde (EVRM bijv).

In dit geval wordt bovendien helemaal niet gevorderd regelgeving buiten werking te stellen. De vordering onder 1 vervangt alleen tijdelijk voor een deel van de leden de nieuwe VGC door de oude GBR. De vraag komt dus op of het criterium "onmiskenbaar onverbindend" wel relevant is in dit geval.

In het navolgende zal overigens worden aangetoond, voorzover na voorgaande nog nodig, dat alle grieven doel treffen en de VGC derhalve voldoet aan alle drie criteria voor onmiskenbaar onverbindend.

¹ HR 16 mei 1986, NJ 1987, 251 m.nt. MS, AB 1986, 574 m.nt. PvB, Gst. 1986, 6823, 3 met hoofdartikel in datzelfde nummer van R.M. van Male onder de titel Hoge Raad toetst wetgeving aan rechtsbeginselen, RegelMaat 1986, p. 167 e.v. m.nt. J.C. van der Vlies en AB Klassiek, 4e druk, 2000, nr. 20 m.nt. R.M. van Male.

Zie ook: JN AA5870, Hoge Raad, C99/228HR d.d. 19-05-2000 met noot van Bakels die concludeerde dat maatstaven die zijn ontwikkeld bij toetsing van de wet aan algemene rechtsbeginselen (onmiskenbaar onverbindend), niet overeenkomstig van toepassing zijn op de door art. 94 Grondwet voorgeschreven toetsing.

Grievens

Grief 1

- 14) Ter weerlegging van grief 1 herhaalt punt 3.1 MvA alleen de overwegingen van de voorzieningenrechter dat voorshands niet is gebleken dat besluitvorming over de VGC ondemocratisch is geschied. Gereede twijfel over die conclusie is mogelijk gezien het gestelde in de dagvaarding. De opmerking onder 2.5 MvA dat tijdens de ledenvergadering december 2006 dit proces van handopsteking driemaal is herhaald, derhalve getuigt van zorgvuldigheid en bedoelde te voorkomen dat later discussie zou ontstaan over de geldigheid van de verordening en dat de voorzitter iedere keer constateerde dat de VGC met meerderheid van stemmen is aangenomen, bewijst juist de chaos ter vergadering en is ook onderling tegenstrijdig. Als de voorzitter al twee keer concludeert dat de VGC met meerderheid van stemmen is aangenomen en vervolgens door de leden wordt gedwongen tot herstemming, is er toch geen enkele garantie meer dat aan de derde mening van de voorzitter over de derde uitslag enig gewicht toegekend kan worden. In herinnering zij verder gebracht dat productie 5 bij dagvaarding in eerste instantie er al op attent maakte dat het NOvAA-bestuur zelf ook van mening is dat de stemprocedure over onderwerpen waar de meningen dicht bij elkaar liggen voor verbetering vatbaar is en in dit geval eigenlijk schriftelijk gestemd had moeten worden. De opmerkelijke ijver waarmee het NOvAA-bestuur vervolgens in strijd met art. 10 WAA verhinderde dat in een nieuwe ledenvergadering herstemming kon plaatsvinden en daarnaast ook een zinvol consultatieproces bemoeilijkte, geeft nog veel meer reden tot twijfel. Deze wijze van optreden is strijdig met algemene rechtsbeginselen en schendt daarnaast bestuursrechtelijke grondregels zoals onpartijdig optreden zonder vooringenomenheid (AWB art.2:4) en het verbod op détournement de pouvoir (AWB art. 3:3). Er kan dus nauwelijks twijfel bestaan dat deze grief doel treft.

Grief 2

- 15) Ter weerlegging van grief 2 herhaalt punt 3.5 MvA slechts uitvoerig de overweging van de voorzieningenrechter dat niet aannemelijk is gemaakt dat de NOvAA bij de totstandkoming van de VGC onrechtmatig of in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft gehandeld. Toch blijkt uit de feiten dat het NOvAA-bestuur herstemming via een nieuwe ledenvergadering heeft verhinderd in strijd met art. 10 WAA, nadat door meer dan 40 leden twee maal schriftelijk en tijdig daarom is verzocht. Dit feit alleen al geeft duidelijk aan dat de NOvAA niet alleen onrechtmatig handelde dan wel in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur maar ook in strijd met de wet WAA. Desalniettemin beweert punt 3.6 MvA dat deze stellingen van de WMO in onderdeel 10 MvG uit de lucht zijn gegrepen. Toch werd dit feit al gememoreerd in punt 6 dagvaarding in eerste instantie. Als bewijs is daarbij overlegd de brief d.d. 17-4-2007 van de WMO (productie 9 bij de dagvaarding in eerste instantie) onder A. Nergens heeft NOvAA deze feiten weersproken zodat ze voor dit geding als vaststaand kunnen worden aangenomen. Daarmee is afdoende bewezen dat de stelling van de NOvAA in punt 3.6 MvA geheel uit de lucht is gegrepen. Aan de juistheid van grief 2 dat de NOvAA bij de totstandkoming van de VGC onrechtmatig of in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft gehandeld, kan met deze feiten nauwelijks worden getwijfeld. Aldus treft ook deze grief doel.

Grief 3

- 16) Ter weerlegging van grief 3 herhaalt punt 3.7 MvA de rechtsoverweging 3.4 van de voorzieningenrechter dat het gevorderde sub 2 een deel van de Wet AA buiten werking zou stellen en bevoegdheden aan het bestuur zou ontnemen. Deze rechtsoverweging is zonder enige grond. Het bewijs dat iedere grond ontbreekt is al gegeven onder punt 5 uit

de MvG waaruit blijkt dat Nivra en het Hof Amsterdam al eerder instemden met de qua bewoordingen identieke eisen 2 en 3 bij NOvAA in de MvG. Overigens bijna spontaan na enig aandringen van de voorzieningenrechter in eerste instantie en zonder een enkele klacht over "bevoegdheden aan het bestuur ontnemen" of de klacht dat de vrijwel identieke Wet op de Registeraccountants (WRA) "deels buiten gebruik zou worden gesteld". De bewoordingen in ro 4.5 in productie 7 MvA zijn toch niet mis te verstaan. Deze luiden: "*Ook heeft Nivra thans ter terechtzitting in hoger beroep erkend dat de ledenvergadering wel degelijk het recht van initiatief heeft mits de voorgeschreven procedure (het agenda- en motierecht) maar wordt gevolgd. Niet uitgesloten is dat het geschil had kunnen worden voorkomen of beperkt indien Nivra dit tijdig had doorzien en op basis daarvan naar een (procedureel) compromis had gezocht.*" Deze wijze woorden bevelen wij dit Hof van harte aan. Uit de feiten blijkt echter dat NOvAA in het geheel geen procedureel compromis heeft gezocht en met veel omhaal van woorden niet alleen bijna iedere poging van meer dan 40 leden om punten op de agenda van de ledenvergadering te krijgen gedurende jaren heeft verhinderd maar tegelijk ook het door NOvAA zozeer gewenste consultatieproces. Ook op grond van deze kennelijk geheel ongefundeerde rechtsoverweging 3.4 kan het vonnis van de voorzieningenrechter derhalve niet standhouden.

Grief 4

- 17) Ter weerlegging van grief 4 herhaalt punt 3.7 MvA alleen de rechtsoverweging 3.5 van de voorzieningenrechter dat de ledenvergadering NOvAA geen recht van initiatief toekomt. Het volslagen gebrek aan onderbouwing van deze overweging is met het voorgaande punt al voldoende aangetoond. Artikel 10 WAA en de conclusie die Nivra daaruit vrijwel onmiddellijk heeft getrokken is duidelijk. Opgemerkt zij nog ten overvloed dat deze rechtsoverweging 3.5 wezenlijk in strijd is met primaire beginselen van democratisch verenigingsrecht en daarnaast met de WAA die de ledenvergadering als hoogste orgaan erkent. Op grond van deze rechtsoverweging alleen al kan het vonnis van de voorzieningenrechter niet standhouden.

Grief 5 Strijdigheid met andere wet-en regelgeving

Recht van Eigendom

- 18) Ter weerlegging van grief 5 legt punt 3.15 MvA de bewijslast dat sprake is van strijdigheid met het 1e protocol bij het EVRM bij de WMO met de opmerking dat het aan de WMO is een dergelijke strijdigheid te bewijzen. Dit berust op een kennelijk misverstand. Het is de NOvAA die heeft gesteld dat regels in het algemeen belang gesteld, geen individuele en buitensporige last kunnen veroorzaken. De WMO heeft daartegen ingebracht dat de betreffende regels geenszins in het algemeen belang zijn gesteld. Ze zijn gesteld om het grotere kantoren die de wettelijke controle uitoefenen, vrij te kunnen stellen van alle accountancyregelgeving en tegelijk talloze andere accountants die zuiver privaatrechtelijke taken uitoefenen daarmee wel belast. Het is aan de NOvAA te bewijzen dat dergelijke regelgeving het openbaar belang zou kunnen dienen. Zolang dat bewijs niet is geleverd, houdt grief 5 stand.

Verbod op Verenigingsdwang

- 19) Onder punt 3.16 MvA merkt de NOvAA op dat WMO zich in aanvulling op haar stelling dat sprake is van schending van artikel 1 van het eerste protocol EVRM beroept op art. 11 EVRM, vrijheid van vereniging. Hier is geen sprake van een aanvulling op het voorgaande punt. Het beroep op art. 11 EVRM is een zelfstandige grond op basis waarvan de VGC buiten werking dient te worden gesteld als strijdig met Europees recht.

20) Vervolgens merkt de NOvAA in punt 3.16 MvA op dat er geen verplichting bestaat zich bij haar aan te sluiten en daarom geen sprake kan zijn van strijd met art. 11 EVRM. Deze redenering is onbegrijpelijk. De door de WMO ingeroepen jurisprudentie gaat alleen over het verbod op verenigingsdwang bij beroepsuitoefening. Krachtens deze jurisprudentie kan iemand die een beroep uitoefent, niet worden gedwongen zich bij een vereniging aan te sluiten, beperkte uitzonderingsgronden daargelaten. De keus zich niet bij Nivra of NOvAA betekent dus feitelijk een niet toegestaan beroepsverbod. Onder punt 3.17 MvA citeert de NOvAA jurisprudentie waaruit zou moeten blijken dat er legitieme beperkingen zijn aan het verbod op verenigingsdwang. Het is juist dat uit de EVRM-jurisprudentie blijkt dat er sprake is van beperkingen. Deze zijn echter door de jurisprudentie zeer vergaand beperkt. Dat blijkt ook wel uit de door NOvAA aangedragen jurisprudentie via de 4 arresten EHRM onder punt 3.17 MvA.

a) Het eerste door NOvAA geciteerde arrest (CASE OF YOUNG, JAMES AND WEBSTER v. THE UNITED KINGDOM/13-8-1981) is een standaard arrest inzake verenigingsdwang waaruit blijkt dat verenigingsdwang (vakbond) voor werknemers van British Rail was verboden.

b) Het tweede door NOvAA geciteerde arrest (CASE OF SIGURDUR A. SIGURJÓNSSON v. ICELAND/30/6/1993) is ook een standaard arrest inzake verenigingsdwang waaruit blijkt dat verenigingsdwang in de vorm van een wet waarbij een ministerie via separate regelgeving kon bepalen dat een taxi-chauffeur zich moest aansluiten bij een lokale vakbond, was verboden.

c) Het derde door NOvAA geciteerde arrest (CASE OF CHASSAGNOU AND OTHERS v. FRANCE/29/4/1999) is ook een standaard arrest inzake verenigingsdwang waaruit blijkt dat verenigingsdwang in de vorm van een wet (Loi Verdeille) waarbij kleine landeigenaren werden gedwongen zich aan te sluiten bij een lokale jachtvereniging, was verboden.

d) Het vierde door NOvAA geciteerde arrest (CASE OF GUSTAFSSON v. SWEDEN/25/4/1996) gaat helemaal niet over verenigingsdwang maar over de vraag of een vakbond legale middelen heeft gebruikt om Gustafsson te dwingen een CAO te onderschrijven zonder lid te worden van die vakbond.

De conclusie van al deze 4 door NOvAA geciteerde arresten is derhalve dat deze citaten vooral aantonen dat het standpunt van de WMO dat sprake is van verenigingsdwang juist is. Er is overigens veel meer jurisprudentie dan uit bovenstaande 4 arresten blijkt.

21) Voor een zorgvuldige analyse van de huidige jurisprudentieopvattingen verdient het aanbeveling te kijken naar het onder punt 19 MvG al geciteerde arrest van de Raad van State 9 januari 2008. De voorzieningenrechter had helaas nog geen kennis kunnen nemen van deze uitstekende analyse ter zake. Het wetenschappelijk bureau van de Raad van State heeft in dat arrest de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) uitvoerig geanalyseerd met als gevolg dat de Raad van State concludeert in haar rechtsoverweging 2.9.7:

enkel overtuigende en dwingende redenen kunnen een beperking van de vrijheid van vereniging rechtvaardigen. Deze beperking dient evenredig te zijn aan het ermee beoogde doel en de redenen ervoor dienen relevant en voldoende te zijn.

Het onderstreepte woordje en in de tweede alinea van de soortgelijke rechtsoverweging 2.9.1 in het Raad van State vonnis, kan haast niet anders betekenen dan een bijna absoluut verbod op verenigingsdwang. De uitzonderingen genoemd in art. 11 lid 2 EVRM: "nationale veiligheid, de openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, voor de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden

van anderen" kunnen immers bij accountancy-werkzaamheden toch nauwelijks in het geding zijn? Verder moet aangetekend worden dat in de uitzonderingsclausules weliswaar duidelijk "bescherming van de gezondheid" was opgenomen maar dat de Raad van State kennelijk van oordeel was dat bij deze huisarts desalniettemin de stringente voorwaarde "enkel overtuigende en dwingende redenen een beperking van de vrijheid van vereniging rechtvaardigen" ontbrak. Terzijde zij nog opgemerkt dat de betreffende wetgeving (Wet BIG) uitdrukkelijk bepaalt in art. 14 lid 5: "Inschrijving in een erkend specialistenregister is niet afhankelijk van het lidmaatschap van de organisatie." Een soortgelijke bepaling in de WAA ontbreekt. Dientengevolge had het op de weg van NOvAA gelegen een soortgelijke bepaling op te nemen. NOvAA heeft dat altijd geweigerd.

22) Ook de Nederlandse grondwet stelt in art. 8 dat het recht van vereniging alleen kan worden beperkt in het belang van de openbare orde. Openbare orde is een veel beperkter begrip dan art. 11 EVRM en de rechter mag lagere regelgeving toetsen aan de Grondwet. Art. 20 lid 2 van de Universele Verklaring Over de Rechten van de Mens in 1948 aangenomen door de Algemene Vergadering der Verenigde Naties stelt het misschien wat te polemissch met de woorden: "Niemand mag worden gedwongen tot een vereniging te behoren." De bovenstaande samenvatting van de EVRM jurisprudentie door de Raad van State inzake de zeer beperkte ruimte voor uitzonderingen op het verbod op verenigingsdwang kan echter als maatgevend worden beschouwd in de huidige Nederlandse situatie. Het door NOvAA onder 3.17 aangevoerde argument dat de vrijheid van vereniging beperkt mag worden door vrijwel iedere publieke regelgevende taak, kan derhalve worden verworpen.

23) Onder punt 3.18 stelt de NOvAA dat de huisartsengroep uit het arrest van de Raad van State niet gelijk gesteld mag worden met de NOvAA die wettelijke taken vervult. Ook deze stelling is onbegrijpelijk. De jurisprudentie is door de Raad van State ook uitvoerig geanalyseerd inzake de vraag of wetgeving van hogere orde wordt getroffen door de EHRM-uitspraken. Ook daarin blijkt EHRM echter heel duidelijk via meerdere uitspraken inzake het verbod op verenigingsdwang. In de casus Sigurdur A. Sigurjonsson v. Iceland (Application no. 16130/90 uit 1993) betrof het wetgeving op het hoogste niveau waarbij een ministerie via separate regelgeving kon bepalen dat een taxi-chauffeur zich moest aansluiten bij een lokale vakbond. In de casus van zowel Sørensen v. Denmark als Rasmussen v. Denmark (Applications nos. 52562/99 en 52620/99 uit 2006) betrof het eveneens wetgeving op het hoogste niveau waarbij werkgevers hun werknemers konden verplichten zich aan te sluiten bij een vakbond. In de casus Chassagnou and Others v. France/29/4/1999 betrof het eveneens wetgeving op het hoogste niveau. Als wetgeving op het hoogste niveau dan wel departementaal niveau al getroffen wordt door dit verbod op verenigingsdwang, is de onvermijdelijke conclusie dat een dergelijk verbod zeker geldt voor regelgeving op lagere niveaus zoals ZBO's, PBO's etc. Het door NOvAA onder 3.18 aangevoerde argument dat de vrijheid van vereniging beperkt mag worden door een regelgevend publiekrechtelijk orgaan, kan derhalve zonder meer worden verworpen.

Richtlijn 2006/43/EG: Netwerkdefinitie

24) Onder punt 3.19 MvA stelt de NOvAA dat de VGC geen netwerkdefinitie kent en daarom ook geen strijdigheid kan ontstaan met Richtlijn 2006/43/EG. Het is onjuist dat de VGC geen netwerkdefinitie kent. Het woord "netwerk" wordt inderdaad niet gebruikt. Materieel wordt een netwerk echter bepaald door de beperkte definitie van het begrip accountantspraktijk. Neem daarnaast het uitgangspunt van de VGC dat de VGC enkel van toepassing is op personen en het gevolg is dat op afdelingen van grotere ac-

countantskantoren die geen leden van Nivra of NOVAA in dienst hebben, geen enkele accountantantsregelgeving van toepassing is. Door die definities en uitgangspunten ontstaat juist de strijd met Richtlijn 2006/43/EG die inderdaad beoogt de onafhankelijkheid van de wettelijke controleur te waarborgen. Door afdelingen van grotere accountantskantoren die geen leden van Nivra of NOVAA in dienst hebben buiten de netwerkdefinitie van de VGC te plaatsen en derhalve van alle accountancy-regelgeving te ontslaan, wordt de onafhankelijkheid van wettelijke taken met die afdelingen niet langer gewaarborgd. Aldus ontstaat de strijdigheid met Richtlijn 2006/43/EG en moet de stelling van de NOVAA dat geen sprake is van strijdigheid worden verworpen.

Richtlijn 2006/36/EG: Vestigingsvrijheid EEG

- 25) Onder dit punt 3.20 MvA stelt de NOVAA dat buitenlandse accountants die zich op de Nederlandse markt begeven terecht aan Nederlandse regelgeving zijn gebonden omdat zij concurreren met Nederlandse accountants. Het is de NOVAA kennelijk ontgaan dat het kernpunt van Richtlijn 2006/36/EG is dat het vrije verkeer van personen niet gehinderd mag worden door locale voorschriften. Art. 1 van Richtlijn 2006/36/EG luidt daarom: *“This Directive establishes rules according to which a Member State which makes access to or pursuit of a regulated profession in its territory contingent upon possession of specific professional qualifications (referred to hereinafter as the host Member State) shall recognise professional qualifications obtained in one or more other Member States (referred to hereinafter as the home Member State) and which allow the holder of the said qualifications to pursue the same profession there, for access to and pursuit of that profession.”* De Algemene Wet Erkenning EG-Beroepskwalificaties en de WAA treft dergelijke voorzieningen niet voor accountants. Het is dus aan de NOVAA om deze voorzieningen te treffen. Nu de NOVAA uitspreekt dit niet te willen doen en zelfs uitspreekt ook buitenlandse accountants via de VGC aan alle Nederlandse regelgeving te willen binden, wordt gehandeld in strijd met Richtlijn 2006/36/EG. Terzijde zij opgemerkt dat art. 3 lid 2 Richtlijn 2006/36/EG stelt: *“A profession practised by the members of an association or organisation listed in Annex I shall be treated as a regulated profession.”* Annex 1 bevat een lijst buitenlandse accountantsverenigingen die zonder meer als gereguleerd beschouwd dienen te worden. Als gevolg van het ontbreken van die voorzieningen en de erkenningsbepaling van art. 4 Richtlijn 2006/36/EG: *“The recognition of professional qualifications by the host Member State allows the beneficiary to gain access in that Member State to the same profession as that for which he is qualified in the home Member State and to pursue it in the host Member State under the same conditions as its nationals.”*, kan met succes betoogd worden dat al deze honderdduizenden leden van die organisaties zonder meer hun beroep kunnen uitoefenen in Nederland. Voorts zij opgemerkt dat art. 6 Richtlijn 2006/36/EG ook nog expliciet voorschrijft dat ze niet kunnen worden gedwongen lid van de NOVAA te worden of zich in het register in te schrijven (*exempt from “authorisation by, registration with or membership of a professional organisation or body.”*) Met voorgaande kan de stelling van NOVAA onder punt 3.20 MvA dat buitenlandse accountants altijd onder Nederlandse regelgeving vallen, gevoegelijk buiten beschouwing blijven. Die regelgeving is er niet, zou er wel moeten zijn en de VGC zou daarin hebben moeten voorzien.

Mededingingswet art. 6

26) Onder dit punt 3.21 MvA stelt de NOvAA dat de WMO ten onrechte stelt dat de VGC een concurrentienadeel oplevert voor kleine kantoren. Als bewijs voor die stelling brengt de MvA in dit punt 3.21 MvA onder meer het volgende naar voren:

- a) De VGC hanteert een ruime definitie van het begrip “openbaar accountant” uit de VGC. Dat is juist en ook precies het probleem dat onder punt 33 MvG al naar voren werd gebracht. Deze ruime en onduidelijke definitie brengt met zich mee dat alle registeraccountants die toevallig werkzaamheden verrichten zoals belastingadvies, management consultancy in allerlei vormen, interim-management, administratieve dienstverlening, corporate finance advies etc., met veel zwaardere regelgeving te maken krijgen dan grote concurrerende accountantskantoren die dat kunnen onderbrengen in aparte organisaties zonder die aparte organisatie in de netwerkdefinitie onder te brengen.
- b) De VGC maakt geen onderscheid naar omvang van kantoor. Dat is ook juist maar dat neemt het feit niet weg dat kleine kantoren nu eenmaal geen aparte organisaties kunnen oprichten. Het publiek denkt dat die aparte organisaties die veelal de naam van dat grote accountantskantoor voeren(al dan niet met een toevoeging voor de soort activiteit), onderhevig zijn aan alle accountancy-regels en wordt zodoende misleid.
- c) Artikel 6 Mededingingswet (Mw) ziet niet op beperkingen voortvloeiende uit gedragsregels. Deze stelling is al weerlegd onder punt 37 MvG met de opmerking dat art. 6 Mw het bestaan van een concurrentiebeperkende afspraak voldoende acht. De tekst daarvan luidt onder lid 1:

“Verboden zijn overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen van ondernemingen, die ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging op de Nederlandse markt of een deel daarvan wordt verhinderd, beperkt of vervalst.” Nergens blijkt dat gedragsregels zijn uitgezonderd. Integendeel, lid 3 geeft eerder het tegendeel aan ook al wordt het woord gedragsregels niet genoemd.

Voor de goede orde zij nog onder de aandacht gebracht dat art. 6 lid 2 Mw luidt: *“De krachtens het eerste lid verboden overeenkomsten en besluiten zijn van rechtswege nietig.”* Hier is duidelijk sprake van een dergelijk besluit.

- d) Het HOF Amsterdam overwoog dat de mededingingsrechtelijke bezwaren onvoldoende zijn toegelicht en in zoverre falen. Deze overweging heeft het HOF Amsterdam inderdaad gemaakt. Nu mede op grond van deze overweging een cassatieprocedure loopt kan dit argument van NOvAA gevoeglijk buiten beschouwing blijven.

Voorts zij opgemerkt dat ook in kort geding een tussenvonnis kan worden gewezen tenzij de aard of het spoedeisende karakter zich daartegen zou verzetten (HR 3 januari 1975, NJ 1975, 205). Art. 20 RV schrijft de rechter voor te waken tegen onredelijke vertraging van de procedure en zo nodig, op verzoek van een partij of ambtshalve maatregelen te treffen. Dat betekent derhalve, ook in kort geding, dat de rechter zelf kan en moet oordelen over de uitleg van deze eenvoudige rechtsvragen, desnoods via een tussenvonnis inzake prejudiciële vragen in dit geval aan de NMA.

EEG-Verdrag en BUPO

27) Onder dit punt 3.22 MvA stelt de NOvAA dat de WMO de strijdigheden tussen de VGC en het EG-Verdrag art. 39 (vrije verkeer van werknemers) en art. 43(recht van vestiging) alsmede de strijdigheid met BUPO met name art. 25 en 26 op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt. Voor de goede orde volgt daarom onderstaande recapitulatie.

a) EG-Verdrag art. 39 (vrije verkeer van werknemers). Op veel plaatsen in de MvG en in deze pleitaantekeningen is naar voren gebracht dat de VGC voor binnenlandse accountants het lidmaatschap, het register en alle beroepsverplichtingen van NOvAA aan elkaar koppelt. Buitenlandse accountants kunnen er voor kiezen ingeschreven te zijn in het register zonder lid te zijn van NOvAA terwijl de VGC desalniettemin alle verplichtingen op hen van toepassing verklaart. Het vrije verkeer van buitenlandse accountants wordt dus gehinderd door hun verplichting ingeschreven te zijn in het NOvAA-register met alle gevolgen qua regelgeving. Het vrije verkeer van binnenlandse accountants wordt dus gehinderd door de verplichting als NOvAA-lid ingeschreven te blijven met alle verplichtingen. In beide gevallen blijft onnodig dubbele regelgeving van toepassing hetgeen het vrije verkeer van werknemers hindert. Daarnaast heeft de NOvAA voor buitenlandse accountants geen passende voorzieningen voor toelating in Nederland getroffen in strijd met Richtlijn 2006/36/EG. Voor binnenlandse accountants heeft NOvAA evenmin passende voorzieningen getroffen door niet de mogelijkheid te openen zich zonder NOvAA-lidmaatschap in het buitenland te kunnen vestigen en zich aldaar accountant, AA, of Accountant-Administratie-consulent te kunnen noemen. Dit in strijd met het verbod op verenigingsdwang in art. 11 EVRM. Al deze situaties hinderen het vrije verkeer van personen.

b) EG-Verdrag art. 43 (recht van vestiging). Bovengenoemde situaties hinderen ook het recht om zich te vestigen als binnen- of buitenlandse accountant in het binnen- of buitenland. Met name de verplichting voor buitenlandse accountants die zich in Nederland vestigen ingeschreven te zijn in het NOvAA-register is linea-recta in strijd met art. 6 Richtlijn 2006/36/EG.

c) BUPO art. 25 (zonder onredelijke beperkingen deel te nemen aan de behandeling van openbare aangelegenheden). Gezien het gestelde onder de inleiding van deze pleitaantekeningen, de punten 1-12, is de onredelijkheid van die beperkingen voldoende aangetoond op basis van alleen al Nederlandse lokaal recht.

d) BUPO art. 26 (discriminatieverbod). Gezien het gestelde onder punt 7c MvG staat de verboden discriminatie onmiskenbaar vast. Deze stelling van de WMO is nader uitgewerkt in de MvG onder grief 5 sub b: strijd met Richtlijn 2006/43/EG. Ten overvloede zij hier nog herhaald dat art. 5 lid 1 ook een verboden discriminatie bevat omdat ze buitenlanders toestaat ingeschreven te raken in het register zonder lid te zijn van NOvAA en binnenlanders naar de opvattingen van de NOvAA altijd lid moeten zijn.

28) Uit voorgaande blijkt inzake deze grief 5 (strijdigheid met andere wet- en regelgeving) dat de VGC **a.** het recht van eigendom aantast, **b.** strijdig is met het verbod op verenigingsdwang, **c.** strijdig is met Richtlijn 2006/43/EG: Netwerkdefinitie, **d.** strijdig is met Richtlijn 2006/36/EG: Vestigingsvrijheid EEG, **e.** nietig is als gevolg van art. 6

van de Mededingingswet en tot slot f. strijdig is met het EEG-Verdrag en BUPO. De argumenten in de MvA zijn daarmee afdoende weerlegt. Ieder van deze gronden is op zich voldoende om de vordering onder 1 toe te wijzen.

29) Tot slot dient gewezen te worden op het feit dat grief 6 niet is weersproken en weshalve als vaststaand aangenomen kan worden.

30) In deze procedure worden de feiten door geen der partijen tegengesproken. Het gaat uitsluitend om interpretatie van de wet en de rechtsgronden. Naarmate het belang van de zaak toeneemt, worden hogere eisen gesteld aan de motiveringsplicht, ook in kort geding. Het is niet mogelijk prejudiciële rechtsvragen te stellen bij het EHRM. Over andere vragen van Europees recht is dat wel mogelijk en kan, ook in kort geding, een dergelijk tussenvonnissen worden gewezen tenzij de aard of het spoedeisende karakter zich daartegen zou verzetten (HR 3 januari 1975, NJ 1975, 205). Art. 20 RV schrijft de rechter voor te waken tegen onredelijke vertraging van de procedure en zo nodig, op verzoek van een partij of ambtshalve maatregelen te treffen. Dat betekent derhalve, ook in kort geding, dat de rechter zelf kan en moet oordelen over de uitleg van de wet en rechtsgronden, desnoods via een tussenvonnissen inzake prejudiciële vragen.

31) Daarnaast komt de vraag op of bij overheidsorganen en "algemene regels" geen zwaardere motiveringsplicht behoort te gelden zoals bijvoorbeeld is verlangd in HR 15 juli 1985 NJ 1986, 489. Het gaat hier immers om een zaak waar de vraag in het geding is of nog sprake is van een zorgvuldig opererende, onkreukbare en rechtschapen overheid c.q. bestuursorgaan die het toepasselijke recht bij de besluitvorming van "algemeen geldende" regels juist interpreteert nadat de qua leden dubbel zo grote Nivra, samen met de Rechtbank en het HOF Amsterdam, dezelfde wettekst als in art. 10 WAA radicaal anders interpreteert.

CONCLUSIE:

Met bovenstaande is afdoende aangetoond dat alle grieven gegrond zijn.

De vorderingen kunnen worden toegewezen.

Breda, 6 januari 2009

advocaat

PRODUKTIE 1

De Nederlandse Orde van Accountants-Administratieconsulenten
T.a.v. het bestuur
Nieuwe Parklaan 25
2597 LA Den Haag

Betreft: Amendementen en voorstellen voor de ALV 23 juni 2008

Waarde leden van het bestuur,

Op de agenda voor de ALV van 23 juni 2008 komen de volgende Ontwerp-Verordeningen aan de orde:

- a. Ontwerp-Verordening tot wijziging van de Verordening gedragscode
- i. Ontwerp-Verordening tot wijziging van de Verordening op de periodieke preventieve toetsing

Met betrekking tot bovenstaande Ontwerp-Verordeningen zijn bijgaande amendementen gemaakt.

Ondergetekende verzoekt plaatsing op de agenda, bespreking en stemming van deze amendementen op Algemene Leden Vergadering van 23 juni 2008.

Op 6 maart 2008 schrijft het NOvAA-bestuur aan de voorzitter van de stichting WMO:
"1. dat indien het door een lid aangedragen onderwerp een onderwerp is dat door het bestuur nog niet zelf ter hand is genomen, dan is het bestuur bereid het onderwerp voor de ledenvergadering te agenderen. Het onderwerp kan dan tijdens de ledenvergadering toegelicht worden, waarna het bestuur het consultatieproces zal opstarten"

Gezien bovenstaande overweging verzoekt ondergetekende uw bestuur op grond van artikel 10 WAA de navolgende voorstellen, welke hierbij zijn gevoegd, op de agenda van de Algemene Leden Vergadering van 23 juni 2008 te zetten en te bespreken en in stemming te brengen.

- 1) **Voorstel (Motie) met betrekking tot het wettelijke initiatiefrecht**
- 2) **Voorstel (motie) met betrekking tot Permanente Educatie**
- 3) **Voorstel (motie) inzake instellen vakgroepen**

Wij zien uw berichten graag tegemoet.

Hoogachtend verblijf ondergetekende,

Naam

Adres

Postcode

Woonplaats

E-mail

PRODUCTIE 2

14-DEC-2008 ZON 20:45 ID:INOAMNMEGEN TEL 024-3550931

TEL:024 3557976

8:01

05-JUN-2008 VRY 10:58 ID:INOAMNMEGEN TEL 024-3550931

TEL:024 3557976

8:01

NERLANDSE ORDE VAN ACCOUNTANTS-ADMINISTRATIECONSULENTEN

Stichting Werkgroep Minnelijk Overleg
p/a Nederlandse Ondernemers Advies Maatschap
De heer P.J.M. van Dam
Alligatorstraat 45
6532 AS NIJMEGEN

Onderwerp: Ontvangstbevestiging
Behandeld door: R. A. van Schaik
Doorkleefnummer: 070-3383612
E-mail: Fvanschaik@novaa.nl

Datum: 3 juni 2008
Uw referentie:
Onze referentie: 08/DB/00096

Geachte heer Van Dam,

Hierbij bevestigen wij de goede ontvangst van uw brief van 23 mei jongstleden. Bij uw brief heeft u een vijftal voorstellen gevoegd, welke u onderscheidt in amendementen en moties. De voorstellen worden door 42 Accountants-Administratieconsulenten gesteund. De voorstellen geven ons aanleiding om daarover het volgende op te merken.

Op grond van de Regelen ter uitvoering van de verordening op de ledenvergadering zijn de leden van de NOvAA bevoegd om amendementen op een ontwerpverordening voor te stellen. Aan een amendement is de eis gesteld, dat deze een nauwkeurige opgave van de voorgestelde wijziging(en) inhoudt, en vergezeld gaat van een korte toelichting.

Gelet op het voorgaande, zullen wij het voorstel waarin het amendement op de Ontwerp-Verordening tot wijziging van de Verordening gedragscode is opgenomen, ook daadwerkelijk als een amendement aan de ledenvergadering voorleggen en in stemming brengen bij het betreffende agendapunt. Wij zullen de ledenvergadering echter ontraden om voor dit amendement te stemmen.

Het voorstel dat door u wordt aangeduid als amendement (motie) met betrekking tot de Ontwerp-Verordening tot wijziging van de Verordening op de Periodieke Preventieve Toetsing, kwalificeert in onze ogen niet als een amendement. In de eerste plaats geldt dat dit voorstel geen nauwkeurige (tekstuele) opgave omvat van de voorgestelde wijziging. Verder komt het voorstel er feitelijk op neer dat de Verordening op de Periodieke Preventieve Toetsing wordt ingetrokken. Een verordening kan echter alleen bij verordening worden ingetrokken en ook daarom komt het voorstel niet in aanmerking om te worden behandeld als amendement. Wij mogen u hiervoor verwijzen naar aanwijzing 241, eerste lid van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Wij zullen dit voorstel wel als een ingekomen stuk ter vergadering behandelen.

Voorts heeft u bij uw brief een drietal voorstellen gevoegd welke door u worden aangeduid als moties. Ten aanzien van deze voorstellen geldt dat de NOvAA een motie - in de hetskennis

van een document met een formele status, dat het gevoel van de ledenvergadering aan het bestuur kenbaar maakt - niet kent. Wij zullen deze drie voorstellen derhalve in de komende bijeenkomst van de ledenvergadering behandelen als ingekomen stukken.

Deze week zullen wij in een extra 'Noviteiten' aandacht besteden aan de door u ingebrachte voorstellen. In dat bericht zullen wij verwijzen naar uw voorstellen, welke wij integraal op onze website zullen plaatsen. Bij uw voorstellen zullen wij tevens ons commentaar voegen.

Wij vertrouwen erop u hiernaar voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
het Bestuur van de NOVAA,
voor deze,

drs. F.A. van Schaik AA
secretaris

PRODUCTIE 3

Noviteiten inz. ALV / voorstellen WMO

5-6-2008

Auteur: Arjen Sukkel

Tweeënveertig AA's hebben via de Stichting Werkgroep Minnelijk Overleg vijf voorstellen ingediend met het verzoek deze te behandelen in de komende bijeenkomst van de ledenvergadering van de NOvAA.

Met het eerste voorstel wordt de ledenvergadering gevraagd de VGC zo te wijzigen, dat een accountant die uitsluitend samenstellingsopdrachten verricht en daarbij geen samenstellingsverklaring afgeeft, niet langer als openbaar accountant wordt aangemerkt en de organisatie waarbij hij of zij werkzaam is niet als accountantskantoor. Het bestuur heeft dit voorstel aangemerkt als een amendement en zal het daarom tijdens de ledenvergadering in stemming brengen. De andere voorstellen worden aangemerkt als ingekomen stuk en zullen als zodanig tijdens de ledenvergadering worden behandeld.

Het tweede voorstel beoogt de bestaande toetsingen te beëindigen en de Verordening op de Periodieke Preventieve Toetsing in te trekken zodat er ook in de toekomst geen toetsingen meer worden uitgevoerd. De andere voorstellen hebben achtereenvolgens tot doel het initiatiefrecht vast te leggen, de PE-plicht te verlichten en vakgroepen in te stellen.

Het bestuur kan niet instemmen met het amendement op de VGC en adviseert de leden dit amendement af te wijzen. De overige voorstellen hebben evenmin de instemming van het bestuur. Wel is het bestuur bereid om te onderzoeken of er een verlichting van de PE-plicht mogelijk is zonder afbreuk te doen aan het doel van de PE: het op peil houden van de deskundigheid van de AA. Verder heeft het bestuur aangegeven dat de mogelijke instelling van vakgroepen een onderdeel zal zijn van de bespreking over intensievere samenwerking tussen de NOvAA en het NIVRA.

Het bestuur roept alle leden, voor- of tegenstander van de voorstellen, op om zijn of haar stem te laten horen in de bijeenkomst van de ledenvergadering op 23 juni aanstaande.

De voorstellen zijn, samengevat en voorzien van een reactie van het bestuur van de NOvAA, op de website van de NOvAA geplaatst. De volledige tekst van de voorstellen is eveneens op de website van de NOvAA geplaatst.

PRODUKTIE 4

Agenda Ledenvergadering 2007

Bijeenkomst van de Ledenvergadering van de Orde Koninklijk Nederlands Instituut van Registeraccountants

woensdag 12 december 2007, schouwburg Almere te Almere
Koninklijk Nederlands Instituut van Registeraccountants

Agenda

Bijeenkomst van de Ledenvergadering van het Koninklijk Nederlands Instituut van Registeraccountants, die zal worden gehouden op woensdag 12 december 2007 in de Schouwburg Almere te Almere aanvang 13.30 uur

1. Opening

2. **Notulen** van de bijeenkomst van de Ledenvergadering op 28 februari 2007 (zie bijlage 1)

3. Verslag van het bestuur

Verslag omtrent de werkzaamheden van de Orde in het boekjaar 2006/2007 inclusief vaststelling van de rekening en verantwoording van het bestuur over zijn beheer in het boekjaar 2006/2007 (zie bijlage 2)

4. Presentatie jaarplannen 2007/2008

Presentatie van de jaarplannen van het NIVRA voor het jaar 2007/2008

5. Financiën

a. Vaststelling van de herziene begroting voor het boekjaar 2007/2008 (zie bijlage 3)

b. Vaststelling begroting voor het boekjaar 2008/2009 (zie bijlage 3)

c. Vaststelling van de Ontwerp Contributieverordening 2008/2009 (zie bijlage 4)

d. Vaststelling van de Ontwerpverordening tot wijziging van de Verordening kostenvergoedingen (zie bijlage 5)

e. Vaststelling van de Ontwerpverordening tot wijziging van de Verordening op de geldelijke bijdragen praktijkstage (zie bijlage 6)

6. Verordeningen

Vaststelling van de volgende Verordeningen:

a. Ontwerpverordening op de ledenvergadering (zie bijlage 7)

b. Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 8)

c. Ontwerpverordening tot wijziging van de Verordening op de Praktijkstage (zie bijlage 9)

d. Ontwerpverordening tot wijziging van de Verordening arbeidsvoorwaarden personeel NIVRA (zie bijlage 10)

7. Benoemingen

a. Stembureau

Aanwijzing vindt plaats door het bestuur overeenkomstig artikel 5 van de Regelen ter uitvoering van de Verordening op de Ledenvergadering

b. Verkiezing bestuursleden

Door het bestuur wordt voorgesteld in de vacature te benoemen

C.J. Vrolijk drs. J.B. Huisman (36) (Financial Manager Stichting De Open Ankh)

W.P. van Wijngaarden drs. M.C. Korff (53) (directeur Alfa Accountants en Adviseurs)

c. Verkiezing voorzitter

Door het bestuur wordt voorgesteld in de vacature te benoemen

W.P. van Wijngaarden J.G.P.M. Helderma

d. Verkiezing plaatsvervangend voorzitter

Door het bestuur wordt voorgesteld

in de vacature te benoemen J.G.P.M. Helderma J.J.M. Koenen

e. Benoeming van de accountant

Belast met de controle op de financiële verantwoording over het boekjaar 2007/2008 alsmede van een plaatsvervanger voor deze.

Door het bestuur wordt voorgesteld als accountant te benoemen:

mevrouw N.W.A. van Nuland te Den Haag en als plaatsvervanger voor deze te benoemen: drs. R.P. Krouwer te Rotterdam

f. Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 11)

8. Vereenvoudiging regelgeving

a. Presentatie en discussie over de voorstellen van de Redactiecommissie naar aanleiding van de rapporten "Kwaliteit in eenvoud: de openbaar accountant en non-assurance" van de Commissie Regelgeving in opdracht van de besturen van NIVRA en NOvAA d.d. mei 2007 en "Eenheid in verscheidenheid" van de Tijdelijke Commissie Onderhoud VGC in opdracht van het bestuur van het NIVRA d.d. juni 2007 (zie bijlage 12)

Over dit onderwerp zal op basis van de gevoerde discussie in overleg met de NOvAA een voorstel voor regelgeving worden opgesteld dat - na de gebruikelijk consultatie - in een extra ledenvergadering in het voorjaar van 2008 aan de leden zal worden voorgelegd

b. Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 13)

9. Kwaliteitsonderzoeken

a. Presentatie en discussie over de voorstellen van het bestuur met betrekking tot kwaliteitsonderzoeken (zie bijlage 14)

Over dit onderwerp zal op basis van de gevoerde discussie in overleg met de NOvAA een voorstel voor regelgeving worden opgesteld dat - na de gebruikelijk consultatie - in een extra ledenvergadering in het voorjaar van 2008 aan de leden zal worden voorgelegd

b. Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 15)

10. Klachtbehandeling

Presentatie en discussie over de voorstellen van het bestuur voor een Verordening op de klachtbehandeling (zie bijlage 16)

11. Recht van initiatief

Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 17)

12. Instelling van vakgroepen

Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 18)

13. Permanente educatie

Ingebrachte motie Wetering c.s. (Stichting Wakkere Accountant) (zie bijlage 19)

14. Uitslag van de stemmingen (zie agendapunt 7)

15. Overdracht voorzitterschap

16. Rondvraag

17. Sluiting